

NASTĄPIĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf nastąpić się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Może: zastąpić kogoś:

*Zwrot: »nastąpić się na miejsce [czyje]«: Pan nam pewnie obiecuie się słać zá szkodę/ á pewnie się nam [może bład zamiast: pewnie się obiecuje nam] s łowitemi opátrznóściami á pociechámí nástąpić ná mieyfce iego [= zmarłego]. *RejPos* Ooo4.*

Formacje współrdzenne cf STĄPIĆ.

JR, KW